

עמ"י 45775/07/16 - שלמה חי טבול נגד משטרת ימ"ר חוף

בית המשפט המחוזי בחיפה

27 יולי 2016

עמ"י 45775-07-16 טבול(עציר) נ' משטרת ימ"ר חוף

לפני כבוד השופטת ישראלה קראי-גירון

שלמה חי טבול (עציר)

העורר

נגד

משטרת ימ"ר חוף

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר: עו"ד יוני דדון

ב"כ המשיבה: פקד דוד קלי ורס"ם שגיב ביטון

העורר: אין הופעה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

זהו ערר על החלטתו של כב' השופט רוזינס מיום 26.7.16 בגדרו הורה על הארכת מעצרו של החשוד עד יום 29.7.16. מדובר בהחלטה שניתנה בבקשת מעצר ראשונה שהוגשה בקשר לחשוד. בבקשת המעצר נטען כי החשוד חשוד בביצוע עבירות של איסור הכנסת חפץ אסור למקום בו מתקיים אירוע ספורט, ייבוא אמל"ח, מאבק בארגוני פשיעה, איסור התבטאות גזענית ותקיפות בנסיבות מחמירות.

בהחלטה נקבע כי עיון בחומר החקירה גילה שיש יסוד סביר לחשד "לעניין תקיפה ונסיבות מחמירות בלבד" עוד נאמר כי מדובר באירוע חמור של אלימות. ביהמ"ש קמא קבע כי לדעתו יש להעתר לבקשה בחלקה והאריך את מעצרו של החשוד עד יום 29.7.16 קרי ל-3 ימים. אציין כי בבקשה המקורית התבקשה הארכת מעצר ל-15 ימים.

במהלך הדיון הסכימו הצדדים לקיימו ללא העורר. במהלך הדיון הומצא בפניי תיק החקירה לרבות רשימת פעולות חקירה וכן פרוטוקולי חקירה ספציפיים המתייחסים לעורר. אציין כי מדובר בחקירה מסועפת שכוללת חקירות רבות ולפיכך היה צורך להפניית ביהמ"ש זה לפרוטוקולים ספציפיים.

עמוד 1

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים וכן חומר החקירה שאליו הופנית, אני סבורה שדין על הערר להדחות אם כי יש מקום לאור אי הבהירות אליה אפנה להלן לקבל התייחסות ספציפית בנוגע לאירועי התקיפה בנסיבות מחמירות המיוחסים לחשוד. לצורך כך גם להאיץ ביצוע פעולות החקירה שבגינן הוארך המעצר בשל עילת מסוכנות וחשש לשיבוש. זאת גם כדי שניתן יהיה לבחון בדיון הנוסף הקרוב עניינו של העורר את הצורך בהמשך המעצר וקיומה של חלופת מעצר נאותה והאפשרות לשחררו לחלופת מעצר כזו אם קיימת.

אין מחלוקת בין הצדדים כי אכן מיוחסת לחשוד תקיפה בנסיבות מחמירות שאירעה ב-2008 ולגביה נקבע כי קיים יסוד לחשד כלפי העורר. אני סבורה לאור האמור בבקשה להארכת המעצר ובחומר אליו הופנית כי בצד אירוע זה קיימים אירועים נוספים בגינם יוחס לעורר חשד של תקיפה בנסיבות מחמירות שגם אם הם נופלים בחומרתם מהאירוע ב-2008 יש בהם כדי לבסס את עילת המסוכנות והחשש משיבוש. אני סבורה שאין להסיק מהחלטת ביהמ"ש קמא שם נאמר "תקיפה בנסיבות מחמירות" ולא "תקיפות בנסיבות מחמירות" ו"אירוע" ולא "אירועים" של אלימות כי ביהמ"ש קמא סבר על סמך חומר החקירה כי מדובר באירוע אחד משנת 2008.

צודק ב"כ העורר כי באם עסקינן רק בנוגע למעורבות באירוע ב-2008 אזי גם אם יש יסוד סביר לחשד יש מקום לבחון בבחינה מדוקדקת את החשש משיבוש ומסוכנות. עם זאת נוכחתי לדעת כי קיים חשד בנוגע לאירועים נוספים אשר יכול לתמוך בסבירות החלטת ביהמ"ש קמא כי בעניינו של החשוד קיימת עילת מסוכנות וחשש לשיבוש משום שקיים יסוד סביר להניח שהחשוד לא ניתק עצמו כליל מפעילות במסגרתה בעברו כקטין נחשד בביצוע של תקיפה בנסיבות מחמירות וקיים יסוד סביר להניח שלחשוד היכרות ומעורבות עם מעורבים אחרים בגינם נדרש להמשיך את ביצוע פעולות החקירה ע"פ הרשימה שהוצגה לביהמ"ש קמא כשהחשוד במעצר.

בשל כך אינני סבורה שטעה ביהמ"ש קמא ושיש להתערב בהחלטתו, אם כי אני סבורה שיש אכן להבהיר ולברר היטב באילו אירועים של תקיפה בנסיבות מחמירות קיים חשד כלפי החשוד. ויש להאיץ את פעולות החקירה שיש לבצען ורק לגביהן יש חשש לשיבוש בשל המשך פעילותו של החשוד משנת 2008 ואילך.

ברוח זאת יש לשקול טענות ב"כ העורר ובמידת הצורך לאפשר לו בדיון הבא להמציא הצעה לחלופת מעצר ולשקול אף אותה.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום כ"א תמוז תשע"ו, 27/07/2016 במעמד הנוכחים.

ישראלה קראי-גירון , שופטת